

500ΛΕΞΕΙΣ

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΟΛΙΝΑ ΜΕΡΜΗΓΚΑ

Η Καρολίνα Μέρμηγκα γεννήθηκε στην Αθήνα το 1957. Έχει εργαστεί ως δικηγόρος και δημοσιογράφος και έχει εκδώσει μεταφράσεις, δύο συλλογές διηγημάτων («Ερωτευμένες», 2005, εκδ. Εστία, «Σήμερα δεν θα πεθάνω», 2010, εκδ. Μελάρι) και πέντε μυθιστορήματα: «Συγγενής» (2013), «Ο Έλληνας γιατρός» (2016), «Κάτι κρυφό μυστήριο» (2019), όλα εκδ. Μελάρι, «Δέκατος χρόνος» (2021), εκδ. Αλεξάνδρεια και πολύ πρόσφατα «Ο κήπος της Αμαλίας» (2024), εκδ. Πατάκι.

Ποια βιβλία έχετε αυτόν τον καιρό πλάι στο κρεβάτι σας;
Κανένα. Δεν διαβάζω στο κρεβάτι, γιατί η ανάγνωση απομακρύνει τον ύπνο μου.

Ποιο ήταν το πιο ενδιαφέρον στοιχείο που μάθατε πρόσφατα χάρη στην ανάγνωση ενός βιβλίου;
Ότι ακόμη και σήμερα, ή ίσως κυρίως σήμερα, μπορούν να τυπωθούν σελίδες επί σελίδων λέγοντας απολύτως τίποτα.

Ποιο κλασικό βιβλίο διαβάσατε πρόσφατα για πρώτη φορά;

Σταύρου Ζουμπουλάκη, «Ανθοδέσμη για τη Μεγάλη Εβδομάδα», εκδ. Άρτος Ζωής, Αθήνα 2021. Αν δεν είναι κλασικό, πιστεύω ότι θα έπρεπε να είναι. Για πιστούς και άπιστους (όπως εγώ), ιδανικά για την περίοδο του Πάσχα, αλλά όχι μόνο.

Περιγράψτε την ιδανική αναγνωστική συνθήκη.

Να μου αρέσει αυτό που διαβάζω.

Υπάρχουν βιβλία για τα οποία να νιώθετε ενοχές που σας άρεσαν;
Όχι. Ενοχές έχω, συχνά, για τα βιβλία που δεν μου άρεσαν. Αναρωτιέμαι πάντα αν φταίει το βιβλίο ή εγώ. Μπορεί να φταίω εγώ.

Τι είναι αυτό που σας συγκινεί περισσότερο σε ένα βιβλίο;

Το ξεχωριστό και μοναδικό που καλείται να έχει κάθε βιβλίο. Αν το έχει. Που εύχομαι να το έχει. Η πρώτη σελίδα ή παράγραφος ή φράση όπου ξαφνικά αισθάνομαι ότι το έχει. Η στιγμή δηλαδή που του παραδίδομαι.

Ποιο είναι το επόμενο βιβλίο που θα διαβάσετε;

«Νίκανδρος Νούκιος ο Κερκυραίος, Ταξίδι στην Εσπερία», εκδόσεις Αγρα, Αθήνα 2021.

Πώς αποφασίσατε να ασχοληθείτε με την ιστορία της Αμαλίας;

Γιατί ήταν «παγιδευμένη μέσα στην Ιστορία και η Ιστορία παγιδευμένη μέσα της», παραφράζοντας τον Τζέιμς Μπόλντουν. Και γιατί η συγκεκριμένη Ιστορία στην οποία παγιδεύτηκε ήταν η ελληνική.

Πόσο δύσκολο ήταν για μια γυναίκα από ξένη χώρα να αντέξει τις προσβολές που δεχόταν στη νέα πατρίδα; Σε ποιες αποφάσεις οδηγήθηκε;

Οι προσβολές φυσικά ήταν δύσκολες, ασχέτως πατρίδας. Τις χειρότερες τις δέχθηκε, μπορούμε να πούμε, από τη μοίρα - ή, πιο ρεαλιστικά, από την ιστορική πραγματικότητα και το ίδιο της το σώμα. Οδηγήθηκε στην απόφαση να υπομείνει και να αντέξει γιατί αυτός ήταν και ο ρόλος και η φύση της.

Επιμέλεια: ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΣΚΑΡΑΚΗ